Lietas arhīva Nr. CA-1196-18/21
ECLI:LV:RAT:2018:0524.C24094717.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2018.gada 24.maijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Lelde Grauda,
tiesnese Dzintra Zvaigznekalna-Žagare,
tiesnese Milda Zelmene,
ar sekretāri Agiju Mežraupu,
atklātā tiesas sēdē 2018.gada 8.maijā Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par līgumisko nokavējuma procentu piedziņu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Ogres rajona tiesas 2017.gada 28.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 9.maijā Ogres rajona tiesā saņemts prasītājas /pers. A/ prasības pieteikums pret atbildētāju /pers. B/ par līgumisko nokavējuma procentu piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1805., 1651., 1652., 1753. un 1756.pantu, lūgts piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/ saskaņā ar 2004.gada 3.septembrī noslēgto pirkuma līgumu pienākošos nokavējuma procentus par laika periodu no 2004.gada 3.novembra līdz 2016.gada 15.jūnijam 9960,10 EUR apmērā; piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/ visus tiesāšanās izdevumus.

[2] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus par celto prasību nav sniedzis.

[3] Ar Ogres rajona tiesas 2017.gada 28.novembra spriedumu prasība noraidīta.

[4] Spriedums ietver šādus argumentus.

Uz 2004.gada 3.septembrī noslēgtā pirkuma līguma pamata /pers. B/ nopirka no /pers. C/ nekustamo īpašumu /Nosaukums A/, Neretas novadā, Mazzalves pagastā, kadastra numurs /numurs A/. Daļu no pirkuma maksas /pers. B/ samaksāja. Savukārt atlikušo daļu 9960,10 EUR apmērā /pers. B/ nesamaksāja ne līdz līgumā noteiktajam termiņam – 2004.gada 3.novembrim, ne arī vēlāk.

Saskaņā ar 2014.gada 27.augusta cesijas līgumu /pers. A/ nodotas prasījuma tiesības, kuras cedents (tas ir, /pers. C/) ieguvis pret /pers. B/, uz 2004.gada 3.septembra pirkuma līguma pamata, tajā skaitā – prasījumus par 2004.gada 3.septembra pirkuma līgumā nolīgtās pirkuma maksas samaksu (lietas 11.– 12.lapa).

Ar Ogres rajona tiesas 2016.gada 25.maija spriedumu civillietā Nr. C24169714 nospriests piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/ parādu 9960,10 EUR un tiesāšanās izdevumus 810,38 EUR, kopā 10 770,48 EUR. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2016.gada 15.jūnijā (lietas 13. – 17.lapa).

Pārbaudot Cesijas līgumā norādīto cesijas līguma priekšmetu (Cesijas līguma 1.punkts), tiesa konstatē, ka /pers. A/ nodotas prasījuma tiesības, kuras cedents (tas ir, /pers. C/) ieguvis pret /pers. B/, uz 2004.gada 3.septembra pirkuma līguma pamata, tajā skaitā – prasījumus par 2004.gada 3.septembra pirkuma līgumā nolīgtās pirkuma maksas samaksu.

Cesijas līgumā nekas nav minēts par kādu blakus prasījumu (piemēram, līgumisko procentu) cedēšanu /pers. A/, lai gan 2004.gada 3.septembrī noslēgtajā pirkuma līgumā /pers. B/ un /pers. C/, bija pielīguši nokavējuma procentus – 0,1 % apmērā dienā no termiņā nesamaksātās pirkuma maksas daļas.

Vērtējot materiālo tiesību normas par Cesijas līguma priekšmetu un no tā izrietošajām prasījuma tiesībām, tiesa ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 14.septembra spriedumā lietā Nr. SKC –497/2012 norādītās atziņas par cesijas ierobežojumiem. No Civillikuma 1798.panta izriet, ka drīkst cedēt no līguma izrietošo prasījumu, bet ne visu līgumu, tas ir, uz cesionāru pāriet tikai prasījuma tiesība, bet ne līgumiskā attiecība, no kuras šī tiesība izriet. Cesijas līguma slēgšana nemaina pašas saistības būtību (*sk. Čakste K. Civiltiesības, Rīga: 1937, 30.lpp; Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Prof. K. Torgāna Vispārīgā zinātniskā redakcijā, Rīga: Mans īpašums, 2000, 282., 289.lpp.*).

Citiem vārdiem, cesijas līgums ir konkrēta līguma izpildes, jeb realizācijas forma, kas vērsta uz to, lai pārnestu pašu prasījumu, nevis līgumisko attiecību no cedenta uz cesionāru. Šis minētajā tiesību normā noteiktais vispārējais princips nostiprināts arī Civillikuma 1800.pantā, saskaņā ar kuru prasības cesija, ja par to nav citādi norunāts, atzīstama par paša prasījuma cesiju, kurš ir prasības priekšmets; bet uz cesionāru (1801.p.) pāriet tikai prasījuma tiesība, bet ne tā līgumiskā attiecība, no kuras šī tiesība izriet.

No minētā izriet, ka /pers. A/ saskaņā ar noslēgto Cesijas līgumu ir tiesības tikai uz prasības priekšmetu, kas skaidri norādīts Cesijas Līguma 1.punktā, proti, uz prasījumu par 2004.gada 3.septembra pirkuma līgumā nolīgtās pirkuma maksas samaksu, kas ar Ogres rajona tiesas 2016.gada 25.maija spriedumu civillietā Nr. C24169714 jau tika piedzīta no /pers. B/ par labu /pers. A/. Līdz ar to prasījums par līgumisko nokavējuma procentu piedziņu ir nepamatots un pilnībā noraidāms.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētāja prasītājas labā nav piedzenami tiesāšanās izdevumi, jo prasība tiek noraidīta pilnīgi.

[5] Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniegusi prasītāja, pārsūdzot spriedumu pilnībā.

Apelātore uzskata, ka tiesa nepamatoti un nepareizi sašaurinājusi prasītājai nodoto prasījuma tiesību apjomu, jo ar Cesijas līgumu nodotas gan tiesības prasīt nesamaksāto pirkuma maksas daļu, gan līgumsodu par saistību izpildes nokavējumu.

Tāpat apelātore norāda, ka no Civillikuma 1804.panta izriet, ka, īstenojot savas prasījuma tiesības, cesionārs var izvēlēties, vai nu uzreiz celt prasību pret parādnieku tiesā, vai arī kā savādāk prasīt apmierinājumu no parādnieka, un pēc tam, kad pret parādnieku celta prasība tiesā, agrākais kreditors vairs nevar pieņemt saistību apmierinājumu no parādnieka.

No Civillikuma 1753.panta, 1756.panta, 1757.panta un 1765.panta pirmās daļas izriet, ka līgumiskie nokavējuma procenti ir uz tiesisku darījumu

pamatota, tajā cieši noteiktā procentu apmērā nolīgta atlīdzība, kas dodama par parāda samaksas nokavējumu. Pienākums maksāt līgumiskos nokavējuma procentus ir blakus saistība, kas var pastāvēt tikai un vienīgi kopā ar galveno saistību – pienākumu maksāt pirkuma maksu.

[6] Prasītājas/pers. A/ intereses tiesas sēdē pārstāvēja zvērināts advokāts Aldis Alliks, kurš prasību un apelācijas sūdzību uzturēja.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies. Par tiesas sēdes laiku un vietu atbildētājam paziņots savlaicīgi, tas ir, 2018.gada 9.februārī nosūtot pavēsti uz deklarēto dzīvesvietas adresi. Atbildētājs nav paziņojis par neierašanās iemesliem, nav lūdzis lietu skatīt viņa prombūtnē, vai atlikt. Šādos apstākļos tiesas kolēģija atbildētāja neierašanos atzīst par neattaisnojošu un uzskata, ka lietu iespējams izskatīt atbildētāja prombūtnē.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudot un izvērtējot lietas materiālus, noklausoties prasītājas pārstāvja paskaidrojumus, tiesas kolēģija uzskata, ka uzturētā prasība par līgumiskajiem nokavējuma procentiem ir apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja spriedumu pārsūdzējusi pilnībā.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Tiesas kolēģija nav konstatējusi pamatu pievienoties pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai, uzskatot, ka pirmās instances tiesas sprieduma motivācija nav pietiekama un nav pareiza.

[8] 2014.gada 27.augustā starp /pers. C/ un /pers. A/ noslēgtā Cesijas līguma 1.punktā noteikts, ka cesijas līguma priekšmets ir visas prasījuma tiesības, kuras cedents ieguvis pret /pers. B/ uz 2004.gada 3.septembra pirkuma līguma pamata, tai skaitā –prasījums par 2004.gada 3.septembra pirkuma līgumā nolīgtās pirkuma maksas samaksu (lietas 11.lapa).

[8.1] Tiesas kolēģija konstatē, ka iepriekšminētajā Cesijas līgumā citviet kļūdaini norādīti cesionārs un cedents, tas ir, cedenta vietā norādot cesionāru un otrādāk.

Tiesas kolēģijas ieskatā tās ir pārrakstīšanās kļūdas, un ņemot vārā lietas materiālus kopumā, lietā sniegtos paskaidrojums, pušu strīda būtību, šīs pārrakstīšanās kļūdas atstājamas bez ievērības, jo tām nav izšķiroša nozīme strīda izspriešanā.

[8.2] Ņemot vērā Cesijas līguma 1.punkta saturu, tiesas kolēģija piekrīt apelātorei, ka ar Cesijas līgumu nodots ne tikai prasījums par saņemtās pirkuma maksas piedziņu, bet arī blakus prasījums par nokavējuma procentiem.

Par iepriekš minēto liecina līgumā ietvertais vārdu savienojums ,,tai skaitā".

Līdz ar to pirmās instances argumentāciju, ka Cesijas līgumā nekas nav minēts par kādu blakus prasījumu (piemēram, līgumisko procentu) cedēšanu /pers. A/, tiesas kolēģija atzīst par kļūdainu.

Pirmās instances tiesas norādītais, ka /pers. A/ saskaņā ar noslēgto Cesijas līgumu ir tiesības tikai uz prasības priekšmetu, kas skaidri norādīts Cesijas Līguma 1.punktā, ir pareizs, bet turpmākais secinājums, ka, tas ir tikai un vienīgi prasījums par 2004.gada 3.septembra pirkuma līgumā nolīgtās pirkuma maksas samaksu, ir kļūdains.

Tiesas kolēģijas ieskatā pirmās instances tiesa uz izskatāmās lietas faktiskajiem apstākļiem kļūdaini attiecinājusi Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 14.septembra spriedumā lietā Nr. SKC–497/2012 paustās atziņas par cesijas ierobežojumiem.

Turklāt konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa kļūdaini izpratusi Cesijas līguma tvērumu, nepamatoti to sašaurinot.

Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesas kolēģija uzskata, ka pēc būtības apspriežams prasījums par cedēto nokavējuma procentu piedziņu.

[8.3] Atbilstoši Civillikuma 1576.pantam pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

2004.gada 3.septembrī noslēgtajā pirkuma līgumā /pers. B/ un /pers. C/ bija pielīguši nokavējuma procentus – 0,1 % apmērā dienā no termiņā nesamaksātās pirkuma maksas daļas.

Pamatojoties uz 2014.gada 27.augustā noslēgto Cesijas līgumu un 2004.gada 3.septembrī starp /pers. B/ un /pers. C/ noslēgto Pirkuma līgumu, 2014.gada 1.septembrī /pers. A/ cēla prasību tiesā par nesamaksātās pirkuma maksas daļas piedziņu no /pers. B/ (lietas 13.lapa). Prasība par līgumisko nokavējuma procentu piedziņu vienlaicīgi ar prasību par pirkuma maksas piedziņu netika celta.

Ar Ogres rajona tiesas 2016.gada 25.maija spriedumu civillietā Nr. C24169714 nospriests piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/ parādu 9960,10 EUR un tiesāšanās izdevumus 810,38 EUR, kopā 10 770,48 EUR. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2016.gada 15.jūnijā (lietas 13. – 17.lapa).

2017.gada 9.maijā celta prasība tiesā, kurā atsevišķi no galvenā parāda tiek lūgts piedzīt nokavējuma procentus par laika periodu no 2004.gada 3.novembra līdz 2016.gada 15.jūnijam 9960,10 EUR apmērā.

[8.3.1] Cesijas līgums noslēgts 2014.gada 27.augustā un tā kā no Civillikuma 1798.panta izriet, ka drīkst cedēt no līguma izrietošo prasījumu, bet ne visu līgumu, tiesas kolēģija uzskata, ka prasība par nokavējuma procentu piedziņu par laiku no 2014.gada 28.augusta līdz 2016.gada 15.jūnijam ir nepamatota un noraidāma turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Civillikuma 1806.pantā noteikts, ka cesionārs neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, bet pats prasījums pāriet uz viņu ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām (..). Vēl nenomaksātie prasījuma procenti, ja tie nav tieši pielīgti, arī pāriet uz cesionāru.

Kaut arī Civillikuma 1798.pants paredz, ka par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, vai no neatļautas darbības, starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami un nedroši, tomēr tas nav piemērojams atrauti no citām šai nodaļā iekļautām tiesību normām.

Civillikuma 1798.pants, ka cedēt var arī prasījumus, kuriem vēl nav iestājies termiņš, nav piemērojams atrauti no Civillikuma 1759.panta 1.punkta, ka nokavējuma procentu maksāšana ir saistīta ar tiesību pārkāpumu, un 1806.pantā noteiktā par cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām.

Līdz ar to tiesas kolēģijas ieskatā Civillikuma 1798.pantā iekļautā norāde, ka cedēt var arī prasījumus, kuriem vēl nav iestājies termiņš, attiecas, piemēram, uz gadījumu, ka cedētā tiek pirkuma maksa, kurai uz cesijas noslēgšanas brīdi vēl nav iestājies samaksas termiņš, jo samaksa sadalīta termiņos, vai atlikta, bet ne uz pieprasītiem līgumiskajiem nokavējuma procentiem.

[8.3.2] Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu, nokavējuma procentu maksāšana ir saistīta ar tiesību pārkāpumu – nokavējumu, taču to daba paliek tāda pati kā procentiem vispār, tas ir, arī nokavējuma procentu uzdevums ir nodrošināt ienākumus, ko dod kapitāls, atrodoties normālā apritē.

Saskaņā ar Pirkuma līguma 4.punktu atlikušā pirkuma maksa bija jāveic ne vēlāk kā līdz 2004.gada 3.novembrim, savukārt nokavējuma procenti 0,1% dienā noteikti no termiņā nesamaksātās pirkuma maksas daļas, kas atbilstoši lietā esošiem pierādījumiem bija 9960,10 EUR. 0,1% dienā no 9960,10 EUR ir 9,96 EUR. Atbilstoši Civillikuma 1763.panta 1.punktā noteiktajam procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu, tas ir, konkrētajā gadījumā pēc 1000 dienām – 2007.gada 31.jūlijā.

[8.3.3] Saskaņā ar Civillikuma 1896.pantu noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību.

Līdz ar to nenoliedzami, ka prasību par pamatparāda, kā arī līgumisko nokavējuma procentu piedziņu varēja celt sākot no 2004.gada 5.novembra, savukārt no 2007.gada 1.augusta nokavējuma procentus varēja pieprasīt maksimālā apmērā, jo to pieaugums apstājās.

Civillikuma 1761.panta 3.punktā noteikts, ka pienākums maksāt procentus izbeidzas katram atsevišķam termiņam ar noilgumu, ja līdz tā notecējumam nav ne parādnieks procentus maksājis, ne kreditors tos prasījis.

Tiesas kolēģijas ieskatā prasījumam par laika periodu no 2004.gada 3.novembra līdz 2007.gada 8.maijam ir iestājies Civillikuma 1895.pantā paredzētais desmit gadu noilgums.

Savukārt par laika posmu no 2007.gada 9.maija līdz 2007.gada 31.jūlijam prasījumam nav iestājies noilgums, jo prasība celta 2017.gada 9.maijā. Līgumisko procentu apmērs par samaksas nokavējumu šai periodā sastāda 826,68 EUR (83 dienas x 9,96 EUR dienā).

[8.3.4] Civillikuma 1762.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus izbeidzas pilnīgi: 1) ar galvenās saistības izbeigšanos; 3) 1760.pantā norādītā gadījumā.

Nav strīds, ka no Pirkuma līguma izrietošais un cedētais pamatparāds, par kura piedziņu taisījusi spriedumu Ogres rajona tiesa 2016.gada 25.maijā uz apelācijas instances tiesas sēdes dienu ir pilnībā nomaksāts. Nav strīds, ka lielākā daļa no parāda samaksāta jau pirms prasības, par līgumisko nokavējuma procentu piedziņu, celšanas. Prasītāja norādījusi, ka uz 2017.gada 19.oktobri no piespriestajiem 10 770,48 EUR /pers. B/ bija samaksājis 8000 EUR. Kādos termiņos (datumos) veikta pamatparāda apmaksa prasītāja un viņas pārstāvis tiesai atbildes nesniedz.

Tiesas kolēģija ņemot vērā Civillikuma 1761.panta 3.punktu, 1762.panta 1.punktu, kā arī iepriekšminēto sprieduma argumentāciju, uzskata, ka taisnīgi ir noteikt un piedzīt līgumiskos nokavējuma procentus 826,68 EUR apmērā.

Ņemot vērā iepriekš sniegto sprieduma argumentāciju, tiesas kolēģija uzskata, ka prasītāja līgumisko nokavējuma procentu periodu nepamatoti palielinājusi, faktiski pieprasot tos gandrīz par 12 gadiem.

[9] Civilprocesa 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Prasītājai radušies tiesas izdevumi 1295,10 EUR apmērā, ko veido valsts nodeva par prasības celšanu 610,38 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 EUR (lietas 8.lapa), valsts nodeva par prasības nodrošinājuma pieteikumu 71,14 EUR (lietas 20.lapa), valsts nodeva par apelācijas sūdzības iesniegšanu 610,38 EUR (lietas 54.lapa).

Kopējais prasītājas izvirzīto prasījumu apmērs ir 9960,10 EUR.

Prasība ir apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājai līgumiskos nokavējuma procentus 826,68 EUR apmērā.

Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītajai piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram 107,49 EUR apmērā.

Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka prasītājai ir radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi – izdevumi advokāta palīdzības samaksai 2850 EUR apmērā (lietas 35. – 36.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis. Atbilstoši Civilprocesa likums 44.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktam ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi šādos apmēros: atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa ir no 8501 *euro* līdz 57 000 *euro*, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*.

Civilprocesa likuma 44.panta piektā daļa paredz, ka tiesa var noteikt mazāku apmēru atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, kā arī izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, it īpaši — lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, tiesas sēžu skaitu lietas izskatīšanas laikā un tiesu instanci, kurā prasība tiek izskatīta.

Konkrētajā gadījumā zvērināts advokāts Aldis Alliks pārstāvējis prasītāju vienā pirmās instances tiesas sēdē 2017.gada 14.novembrī (lietas 40. – 42.lapa) un vienā apelācijas instances tiesas sēdē 2018.gada 8.maijā (lietas 63. – 64.lapa). Lietas materiāli apkopoti vienā sējumā, kas uz sprieduma taisīšanas brīdi sastāv no 64 lietas lapām.

Šādos apstākļos, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, tostarp, samērīgumu ar apmierināto prasījumu apmēru, kā arī izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, tostarp tiesas sēžu skaitu lietas izskatīšanas laikā pirmās un apelācijas instances tiesā, lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, tiesas kolēģija atzīst par iespējamu noteikt mazāku apmēru atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai, nosakot, ka no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi – izdevumi advokāta palīdzības samaksai 200 EUR apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem ar tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi šajā lietā ir bijuši 7,75 EUR.

Iesniedzot prasību, prasītāja tos apmaksājusi 3,20 EUR apmērā. Līdz ar to starpība 4,55 EUR apmērā ir piedzenama no atbildētāja valsts ienākumos saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmās daļas jēgu un mērķi.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir kļūdains.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432. un 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

daļēji apmierināt /pers. A/ prasību pret /pers. B/ par līgumisko nokavējuma procentu piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, līgumiskos nokavējuma procentus 826,68 EUR apmērā, tiesas izdevumus 107,49 EUR apmērā un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 200 EUR apmērā, kopā 1134,17 EUR (viens

tūkstotis viens simts trīsdesmit četri *euro*, 17 centi).

Prasību par līgumisko nokavējuma procentu piedziņu 9133,42 EUR apmērā, kā arī šai summai atbilstošu tiesāšanās izdevumu piedziņu **noraidīt.**

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,55 EUR (četri *euro*, 55 centi).

Valsts labā piedzītie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami, norādot šādus rekvizītus: saņēmējs Tiesu administrācija; reģistrācijas Nr. 90001672316; saņēmēja iestāde Valsts kase; BIC kods TRELLV22; konta Nr. LV51TREL2190458019000; maksājuma mērķī jānorāda dati lietas identificēšanai (piemēram, procesa dalībnieka personas dati, lietas nosaukums, numurs vai tml.).

Noteikt sprieduma daļā par piedziņu labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, Augstākās tiesas Civillietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2018.gada 24.maija.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (paraksts) Lelde Grauda

Tiesnese (paraksts) Milda Zelmene

Tiesnese (paraksts) Dzintra Zvaigznekalna-Žagare